

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.12.2001
KOM(2001) 744 endelig

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

**om bemyndigelse af Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv
92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. FREMSÆTTELSE AF ANMODNINGEN

Ved brev af 17. november 2000 indgav de franske myndigheder i henhold til artikel 8, stk. 4, i førnævnte direktiv en anmodning til Kommissionen om bemyndigelse til at nedsætte den indenlandske forbrugsafgift på estere af vegetabiliske olier og ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse. Efter Kommissionen havde udbedt sig yderligere oplysninger, fremlagde Frankrig i breve af 18. januar 2001 og 21. februar 2001 de nødvendige oplysninger til belysning af sagen.

Anmodningen vedrører delvis fritagelse for punktafgift (Taxe Intérieure de Consommation sur les Produits Pétroliers) for methylestere af vegetabiliske olier, der iblandes fyrings- og dieselolie, og ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse, og som iblandes højoktanbrændstoffer og benzin. I sidstnævnte tilfælde drejer det sig hovedsageligt om ETBE (ethanolbenzin), en oxygenforbindelse, der består af 47% alkohol af landbrugsoprindelse og 53% isobuten, der er et olieraffineringsprodukt.

Den foreliggende anmodning skyldes en dom afsagt af Retten i Første Instans¹, som omstødte Kommissionens beslutning af 9. april 1997² (herefter benævnt: 1997-beslutningen) om godkendelse af statsstøtte i form af lempelse af punktafgiften på methylestere af vegetabiliske olier og ETBE. Dommen var en følge af, at BP Chemicals, der er den førende europæiske producent af syntetisk ethanol, havde anmodet om, at beslutningen blev omstødt. Virksomheden har ingen produktion af ethanol af landbrugsoprindelse.

Domstolen afviste kæremålet mod 1997-beslutningen hvad angår foranstaltninger for estere. Domstolen konkluderede, at foranstaltningerne vedrørende estere ikke medførte en gennemgribende ændring af sagsøgerens juridiske stilling og dermed ikke påvirkede virksomhedens interesser.

Hvad angår foranstaltningerne vedrørende ETBE, anførte Domstolen, at Kommissionen havde overtrådt artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF ved at træffe beslutning om at den omstridte ordning skulle betragtes som et pilotprojekt i nævnte bestemmelses forstand. Artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF giver mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for mineralolier i forbindelse med pilotprojekter vedrørende teknologisk udvikling af mindre forurenende produkter, navnlig i forbindelse med brændsel fremstillet ud fra fornyelige ressourcer. Domstolen fandt, at Kommissionen ved at overtræde artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF havde overskredet de beføjelser, som traktatens artikel 93, stk. 3, udstyrer den med.

Retten i Første Instans præciserer i øvrigt, at der ikke er noget i vejen for, at ordninger om afgiftslempelse, der har til formål at sikre, at biobrændstoffer får større udbredelse på markedet, kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. Domstolen mente således ikke, at fritagelsen var ulovlig af substansmæssige årsager, men at proceduren i artikel 8, stk. 4, i ovennævnte direktiv burde benyttes ved gennemførelsen.

¹ Dom afsagt af Retten i Første Instans den 27.9.2000, sag T-184/97, BP Chemicals mod Kommissionen.
² Brev SG (97) D/3266 af 28. april 1997.

Den nationale lovgivning³, der er vedtaget på basis af Kommissionens beslutning fra april 1997, ændres under hensyntagen til Rådets beslutning vedrørende den pågældende undtagelsesbestemmelse og Kommissionens definitive beslutning vedrørende godkendelsen af den af Frankrig påtænkte statsstøtte på biobrændstofområdet.

Den gældende undtagelsesbestemmelse er ikke tidsbegrænset. Godkendelserne gives udelukkende for perioder på 3 eller 9 år at regne fra den dato, godkendelsen udstedes (dekret nr. 98-309 af 22. april 1997, artikel 3). Den undtagelsesbestemmelse, der anmodes om i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF indeholder de samme elementer som den hidtidige ordning.

	Fælles elementer	Estere af vegetabiliske olier	Ethylalkoholderivater
Antal godkendte producenter	Afhænger af, hvor mange godkendelsesansøgninger, undersøgelsesudvalget mener at kunne acceptere	5 produktionsenheder godkendt	3 produktionsenheder godkendt
Afgiftsreduktion pr. producent	Afhænger af den godkendte mængde	230 FRF/hl eller 2601,8 FRF/t	329,5 FRF/hl eller 1950,5 FRF/t
Beregnet årlig budgetudgift		Foreslået mængde: 350 000 t i forbindelse med første indkaldelse af forslag i 1997, dvs. et loft på 911 mio. FRF. Udstedte godkendelser for en mængde på 317 500 t; maksimal årlig udgift på 826 mio. FRF. For 2001 (planlagt) ny indkaldelse af forslag for yderligere 70 000 t årligt.	Foreslået mængde: 270 000 t ETBE i forbindelse med første indkaldelse af forslag i 1997, dvs. et loft på 527 mio. FRF. Udstedte godkendelser for en mængde på 219 000 t; maksimal årlig udgift på 427 mio. FRF. For 2001 (planlagt) ny indkaldelse af forslag for yderligere 155 000 t årligt.
Anvendte punktafgiftssatser		Bestanddelen af methylestere af vegetabiliske olier i dieselolie på 5%: 243,68 FRF/hl.	ETBE-bestanddelen i blyfri superbenzin på 15%, dvs. 335,20 FRF/hl.

Når biobrændstoffer ankommer til olieanlæg under toldkontrol (oplagrings- eller produktionsafgiftsoplag), hvor de indarbejdes i olieprodukter, udleveres der til den pågældende producent et fritagelsesbevis på et beløb, der svarer til den modtagne mængde ganget den nedsatte sats. Disse beviser overføres herefter på angivelserne om overgang til fri omsætning for olieprodukter.

Når blandingen foretages i en anden medlemsstat end Frankrig, er det anført i produktets ledsagedokument, hvilket biobrændstof det pågældende olieprodukt indeholder. Når

³ Den pågældende lovgivning er baseret på artikel 25 i den berigtigede finanslov fra 1997, på dekret nr. 98-309 af 22. april 1998 om betingelserne for at kunne deltage i indkaldelser af ansøgninger om markedsføring af biobrændstoffer i Frankrig, der involverer punktafgiftsreduktioner, samt anordning af 22. april 1998 om nedsættelse af en kommission til gennemgang af ansøgninger om godkendelse af biobrændstofproduktionsenheder.

punktafgiften opkræves i Frankrig, udleveres der et fritagelsesbevis for et beløb svarende til den mængde biobrændstof, der er indeholdt i olieproduktet ganget med den nedsatte sats.

De franske myndigheder anfører, at den påtænkte foranstaltning er miljøvenlig i flere henseender. Sammenlignet med fossile brændstoffer giver anvendelsen af biobrændstoffer, fordi planter via fotosyntesen oplagrer kuldioxid, mulighed for at begrænse udledningen af drivhusgasser. Sammenlagt medfører den nuværende anvendelse af biobrændstoffer i Frankrig, at der netto samlet udledes næsten 750 000 t CO₂ mindre om året. Biobrændstofferne tegner sig således for omkring 3% af de forpligtelser, Frankrig påtog sig på Kyoto-konferencen.

Anvendelsen af biobrændstoffer vil endvidere også medføre en nedgang i udledningen af visse forurenende stoffer, herunder navnlig kulbrinter og svovldioxid.

Endelig er biobrændstoffer biologisk nedbrydelige og ugiftige, hvad den vegetariske andel angår, og der er tale om en vedvarende energikilde. Rent energipolitisk medfører produktionen af biobrændstoffer i Frankrig hvert år en besparelse på 1% i anvendelsen af oliebasebrændstoffer.

2. KOMMISSIONENS BEDØMMELSE

I henhold til artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre yderligere punktafgiftsfritagelser eller -lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

Den anmodning, der er til behandling, vedrører en delvis punktafgiftsfritagelse for i) methylestere af vegetabiliske olier opblandet i fyrings- og dieselolie, og ii) ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse, og som opblandes i superbenzin eller almindelig benzin, navnlig ETBE.

Denne anmodning er en følge af dommen afsagt af Retten i Første Instans, som delvist omstødte Kommissionens beslutning fra 1997 om at godkende statsstøtte i form af lempelse af punktafgiften på methylestere af vegetabiliske olier og ETBE. Domstolen anførte, at Kommissionen havde overtrådt artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF ved at træffe beslutning om, at den omstridte ordning skulle betragtes som et pilotprojekt i nævnte bestemmelses forstand. Domstolen konkluderede derfor, at Kommissionen ved at overtræde artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF havde overskredet de beføjelser, som traktatens artikel 93, stk. 3, udstyrer den med.

I øvrigt ophæver dommen kun Kommissionens beslutning, hvad ETBE-delen angår. Domstolen afviste kæremålet mod 1997-beslutningen hvad foranstaltninger for estere angår. Domstolen mente ikke, at foranstaltningerne vedrørende estere medførte en gennemgribende ændring af sagsøgerens juridiske stilling, og mente derfor heller ikke, at foranstaltningerne havde indflydelse på virksomhedens interesser.

Kommissionen har appelleret dommen til EF-Domstolen.

I overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 92/81/EØF er de øvrige medlemsstater ved brev af 19. februar 2001 blevet informeret om Frankrigs anmodning.

Kommissionen konstaterede, at den i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF indeholdte frist på 2 måneder ikke gav mulighed for en tilbundsående undersøgelse af anvendelsesområdet for

og konsekvenserne af de specifikke foreslåede foranstaltninger, og Kommissionen kunne derfor ikke tage stilling til, om der var grundlag for at imødekomme ansøgningen. Kommissionen måtte derfor for at bevare den i traktatens artikel 211 omhandlede initiativret pr. brev af 19. april 2001 anmode Rådet om at behandle sagen i henhold til bestemmelserne i ovennævnte artikel 8, stk. 4, tredje afsnit.

Behandlingen af de i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF forelagte undtagelsesbestemmelser skal tage udgangspunkt i en overordnet analyse af, om disse bestemmelser kan siges at være i overensstemmelse med Fællesskabets politik på området.

I den forbindelse skal Kommissionen for det første minde om, at der er blevet opmuntret til udvikling af vedvarende energikilder, navnlig biobrændstoffer, siden 1985, hvor Kommissionen fremlagde forslag for Rådet om at vedtage et direktiv om råoliebesparelse ved anvendelse af erstatningsbrændstofkomponenter⁴. I direktivet understreges det, at biobrændstofferne kan medvirke til at mindske medlemsstaternes afhængighed af olieimport, og det tillader, at der iblandes benzin op til 5% ethanol og ETBE op til 15% ethanol. Desuden vedtoges ved Rådets beslutning 93/500/EØF⁵ og 98/352/EF⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 646/2000/EF⁷ ALTENER-programmet til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet, der havde til formål at sikre, at biobrændstofferne ville komme til at udgøre 5% af motorkøretøjernes samlede forbrug i 2005. Endvidere anbefales det i hvidbogen om vedvarende energikilder⁸ fra 1997, at der opstilles et mål om produktion af 18 mio. tons flydende biobrændstof i 2010 inden for rammerne af en overordnet målsætning om at fordoble de vedvarende energikilders andel af energiforbruget inden 2010. I Kommissionens grønbog om energiforsyningsikkerhed, der blev offentliggjort i december 2000, understreges endvidere nødvendigheden af at anvende afgiftsmæssige incitamenter for at opfylde denne målsætning ved at reducere forskellen i produktionsprisen mellem biobrændstoffer og konkurrerende produkter. Endelig vedtog Kommissionen den 7. november 2001⁹ en handlingsplan og 2 direktivforslag med henblik på at fremme anvendelsen af erstatningsbrændstoffer inden for transportsektoren i første omgang gennem lovgivnings- og skattemæssige tiltag til fremme af biobrændstoffer. Hvad angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på visse former for mineralolier, der indeholder biobrændstoffer, og på biobrændstoffer, er det for eksempel hensigten med Rådets forslag til direktiv om ændring af direktiv 92/81/EØF at give medlemsstaterne tilladelse til under afgiftsmyndighedernes kontrol at indføre punktafgiftsdifferentieringer til fordel for disse produkter.

Den franske anmodning falder dermed godt i tråd med Fællesskabets bestræbelser på at fremme anvendelsen af biobrændstoffer bl.a. med henblik på at sikre miljøbeskyttelsen og garantere energiforsyningsikkerheden.

For det andet kan Kommissionen konstatere, at den nedsættelse af punktafgiften på olieprodukter, som de franske myndigheder påtænker, dvs. 35,06 EUR (230 FRF)/hl og 396,64 EUR (2601,8 FRF)/t for methylestere af vegetabiliske olier og 50,23 EUR (329,5 FRF)/hl og 297,35 EUR (1950,5 FRF)/t for ethylalkoholderivater ikke vil medføre, at punktafgiftssatserne kommer til at ligge under Fællesskabets gældende minimumssatser (se nedenfor):

⁴ Rådets direktiv 85/536/EØF af 5.12.1985 (EFT L 334 af 12.12.1985, s. 20).

⁵ EFT L 235 af 18.9.1993, s. 41.

⁶ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 53.

⁷ EFT L 79 af 25.10.2000, s. 1.

⁸ KOM(97) 599 endelig udg. af 26.11.1997.

⁹ KOM(2001) 547 af 7.11.2001.

	Estere af vegetabiliske olier	Estere af vegetabiliske olier	Ethylalkohol-derivater
Anvendelse	i dieselolie (5%)	i fyringsolie (5%)	i blyfri superbenzin (15%) :
Fællesskabets mindstesats ¹⁰	245 EUR/1000 l	18 EUR/1000 l	287 EUR/1000 l
Faktisk anvendt punktafgiftssats for blandingen	2436,8 FRF/1000 l 371,8 EUR/1000 l	245,0 FRF/1000 l 37,4 EUR/1000 l	3352,0 FRF/1000 l 511 EUR/1000 l

For det tredje foreslår Kommissionen helt ekstraordinært på grund af de foreliggende omstændigheder, at beslutningen vedrørende undtagelsesbestemmelserne for ETBE får virkning fra de nationale lovbestemmelser trådte i kraft den 1. november 1997.

Kommissionen havde den 9. april 1997 afgjort, at punktafgiftsnedsættelserne for estere af vegetabiliske olier og ETBE¹¹ udgjorde en form for statsstøtte, der var forenelig med det fælles marked. I denne beslutning understregedes det, at den pågældende ordning havde karakter af et pilotprojekt som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF, og som følge heraf henhørte ordningen under anvendelsesområdet for fritagelsesbestemmelserne i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF. Man anså det derfor ikke for nødvendigt med udgangspunkt i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at træffe beslutning om tilladelse til specifikke undtagelsesbestemmelser fra punktafgiftsreglerne.

Endvidere nævner Kommissionen i sit forslag til direktiv om omstrukturering af fællesskabsrammerne for beskatning af energiprodukter¹² muligheden af afgiftsfritagelser for biobrændstoffer uden for rammerne af pilotprojekter. Hvad angår muligheden for at anvende en reduceret punktafgiftssats på visse former for mineralolier, der indeholder biobrændstoffer, og på biobrændstoffer, er det hensigten med forslaget til beskatningsdirektivet om ændring af direktiv 92/81/EØF at give medlemsstaterne tilladelse til under afgiftsmyndighedernes kontrol at indføre punktafgiftsdifferentieringer til fordel for disse produkter.

Kommissionen mener, at de økonomiske aktører, som har fået bevilget punktafgiftsnedsættelse, må anses for at have handlet i god tro.

Som nævnt ovenfor annullerede Retten i Første Instans den 20. september 2000 delvist Kommissionens beslutning fra 1997, hvad ETBE-delen angår. Retten mente ikke, at den pågældende ordning kunne karakteriseres som et pilotprojekt som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF. Kommissionen har appelleret dommen til EF-Domstolen. Ifølge artikel 54 i protokollen vedrørende statuten for Det Europæiske Fællesskabs Domstol, der blev undertegnet den 17. april 1957¹³ i Bruxelles, har en sådan appel imidlertid ikke opsættende virkning.

¹⁰ I henhold til direktiv 92/82/EØF, EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

¹¹ Beslutning af 9.4.1997, SG (97) D/3266.

¹² KOM(97) 30 af 12.3.1997.

¹³ Senest ændret ved artikel 19 i tiltrædelsesakten fra 1994 (EFT C 241 af 29.8.1994, s. 25) samt ved Rådets afgørelser af 22. december 1994 (EFT L 379 af 31.12.1994, s. 1) og 6. juni 1995, EFT L 131 af 15.6.1995, s. 33.

annulleringen af Kommissionens beslutning fra 1997, hvad ETBE-delen angår, medfører således, at man for denne del af sagen, juridisk set er tilbage til tidspunktet før vedtagelsen af den annullerede beslutning, dvs. i 1997.

Selv om Rettens dom af 20. september 2000 ikke vedrører estere, fordi denne del af klagemålet afvistes, er det ikke desto mindre en logisk konsekvens af ovennævnte dom, at foranstaltningerne vedrørende estere ikke kan betragtes som værende en del af et pilotprojekt, som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF.

Den anmodning om tilladelse til punktafgiftsnedsettelse, som de franske myndigheder har fremlagt, som beskrevet ovenfor og som vedrører den ordning, som blev godkendt ved Kommissionens beslutning af 9. april 1997, er den logiske konsekvens af annulleringen af Kommissionens beslutning fra april 1997, for så vidt som den træder i stedet for denne fritagelse men inden for de korrekte proceduremæssige rammer.

Retten i Første Instans præciserer under punkt 78, at der ikke er noget til hinder for, at Rådet i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF træffer beslutning om at godkende afgiftsnedsettelsesordninger med henblik på at øge biobrændstoffernes markedsandel. Domstolen mente således ikke, at fritagelsen var ulovlig af substansmæssige årsager, men at der ikke var tale om et pilotprojekt, som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), og at det derfor ville være nødvendigt at benytte proceduren i artikel 8, stk. 4, i ovennævnte direktiv ved gennemførelsen.

Som følge af Rettens dom indledte Kommissionen proceduren under artikel 88, stk. 2, i traktaten vedrørende sagen om biobrændstoffers anvendelse i Frankrig¹⁴ den 29. november 2000. Den i den forbindelse foretagne undersøgelse vedrører den franske lovgivning på området siden dennes ikrafttræden den 1. november 1997.

For det fjerde mener Kommissionen ikke, at de franske myndigheders foranstaltninger indeholder diskriminerende elementer, hvad angår virksomhedsudvælgelseskriterierne, eller vilkårlige elementer i forbindelse med udvælgelse af ansøgere og udstedelse af godkendelser.

For det femte er det Kommissionens politik ikke at give tilladelse til undtagelsesbestemmelser uden tidsbegrænsning. Endvidere er en periode på 6 år i det foreliggende tilfælde hvad de økonomiske betingelser angår tilstrækkeligt til, at der kan udarbejdes investeringsplaner inden for området. Kommissionen mener derfor, at de individuelle undtagelsesbestemmelser med en varighed på 6 år at regne fra den dato, godkendelsen udstedes, kan accepteres i forbindelse med biobrændselsproduktionsenhederne. Disse produktionsenheder skal senest den 31. december 2003 godkendes af de franske myndigheder.

For det sjette skal medlemsstaterne med henblik på at begrænse konkurrenceforvridningen og stimulere produktionen og distributionen af biobrændstoffer gennem nedbringelse af kostpriser iværksætte ordninger for punktafgiftslempelser, der er tilpasset udviklingen i råvarepriserne. På den måde kan man sikre, at disse lempelser ikke overkompenserer for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer, f.eks. i tilfælde af en vedvarende stigning i råoliepriserne.

For det syvende og sidste vil der hvad statsstøttere reglerne angår i forbindelse med indledningen af proceduren i medfør af artikel 88, stk. 2, i EF-traktaten, som Kommissionen

¹⁴ Sag C 64/2000, EFT C 60 af 24.2.2001.

traf beslutning om den 29. november 2000, officielt blive truffet en endelig beslutning, så snart Rådet har taget stilling til det fremlagte forslag.

3. BESLUTNING

Kommissionen foreslår Rådet at træffe beslutning om i medfør af artikel 8, stk. 4, i Rådets direktiv 92/81/EØF at bemyndige Frankrig til indtil den 31. december 2003 at udstede godkendelser af anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for blandinger, der anvendes som brændstof, dvs.: «benzin/ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse», «dieselolie/methylestere af vegetabiliske olier» samt blandingen «fyringsolie/methylestere af vegetabiliske olier».

På grund af sagens ekstraordinære karakter får den differentierede punktafgiftssats virkning fra den 1. november 1997.

Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt 6 år, som løber fra udstedelsesdatoen.

De franske myndigheders punktafgiftsned sættelser i godkendelsesperioden kan maksimalt andrage 35,06 EUR/hl eller 396,64 EUR/t for methylestere af vegetabiliske olier og 50,23 EUR/hl eller 297,35 EUR/t for ethylalkoholderivater. Endvidere skal der indføres ordninger om tilpasning af punktafgiftsned sættelsen til udviklingen i råvarepriserne, således at afgiftsned sættelserne ikke overkompenserer for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer.

De anvendte punktafgiftsned sættelser for de oven for anførte blandinger skal overholde bestemmelserne i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier¹⁵, navnlig minimumssatserne i artikel 3, 4 og 5.

¹⁵ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om bemyndigelse af Frankrig til i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF at anvende en differentieret punktafgiftssats på biobrændstoffer

(Kun den franske udgave er autentisk)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier¹, særlig artikel 8, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Frankrig har ved brev af 17. november 2000 anmodet om bemyndigelse til at anvende en differentieret punktafgiftssats på methylestere af vegetabiliske olier, der iblandes fyrings- og dieselolie, og ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse, og som iblandes superbensin eller almindelig bensin. I sidstnævnte tilfælde er der navnlig tale om ethanolbensin (ETBE), en oxygenforbindelse, der består af alkohol af landbrugsoprindelse og isobuten, der er et olieraffineringsprodukt.
- (2) Efter Kommissionen havde udbedt sig yderligere oplysninger, fremlagde Frankrig i breve af 18. januar og 21. februar 2001 de nødvendige oplysninger til belysning af sagen.
- (3) De øvrige medlemsstater er blevet informeret om anmodningen.
- (4) Kommissionen anmodede ved brev af 19. april 2001 Rådet om at behandle sagen i henhold til bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, tredje afsnit.
- (5) Kommissionen og Rådet har siden 1985 opfordret til at fremme anvendelsen af vedvarende energi, herunder navnlig biobrændstoffer. I Rådets direktiv 85/536/EØF af 5. december 1985 om råoliebesparelse ved anvendelse af erstatningsbrændstofkomponenter² understreges det, at biobrændstofferne kan medvirke til at mindske medlemsstaternes afhængighed af olieimport, og det tillader, at der iblandes bensin op til 5% ethanol og op til 15% ETBE. Desuden vedtoges ved

¹ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

² EFT L 334 af 12.12.1985, s. 20, direktiv senest ændret ved direktiv 87/441/EØF (EFT L 238 af 21.8.1987, s. 40).

Rådets beslutning 93/500/EØF³ og 98/352/EF⁴ og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning 646/2000/EF⁵ ALTENER-programmet til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet med henblik på at sikre, at biobrændstofferne ville komme til at udgøre 5% af motorkøretøjernes samlede brændstofforbrug i 2005. Endvidere anbefaler hvidbogen fra 1997 om vedvarende energikilder⁶ at opstille en målsætning om produktion af 18 mio. t flydende biobrændstoffer i 2010 inden for rammerne af en overordnet målsætning om at fordoble den vedvarende energis andel i energiforbruget frem til 2010. I Kommissionens grønbog om energiforsyningsikkerhed i EU⁷ understreges endvidere nødvendigheden af at anvende afgiftsmæssige incitamentter for at opfylde denne målsætning ved at reducere forskellen i produktionsprisen mellem biobrændstoffer og konkurrerende produkter. Den 12. marts 1997 fremlagde Kommissionen et forslag til direktiv om omstrukturering af fællesskabsrammerne for beskatning af energiprodukter⁸, hvori muligheden for afgiftsfritagelse for biobrændstoffer uden for rammerne af et pilotprojekt, som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF, overvejes. Endelig vedtog⁹ Kommissionen den 7. november 2001 en handlingsplan og 2 direktivforslag med henblik på at opmuntre til anvendelsen af erstatningsbrændstoffer inden for transportsektoren i første omgang gennem lovgivnings- og skattemæssige tiltag til fremme af biobrændstoffer.

- (6) Den franske anmodning falder dermed godt i tråd med Fællesskabets bestræbelser på at fremme anvendelsen af biobrændstoffer bl.a. med henblik på at sikre miljøbeskyttelsen og garantere energiforsyningsikkerheden.
- (7) Den franske lovgivning er baseret på artikel 25 i den berigtigede finanslov fra 1997, på dekret nr. 98-309 af 22. april 1998 om betingelserne for at kunne deltage i indkaldelser af ansøgninger om markedsføring af biobrændstoffer i Frankrig, der involverer punktafgiftsned sættelser, samt anordning af 22. april 1998 om nedsættelse af en kommission til gennemgang af ansøgninger om godkendelse af biobrændstofproduktionsenheder.
- (8) Denne lovgivning, der har været gældende siden den 1. november 1997, blev gennemført på baggrund af Kommissionens beslutning af 9. april 1997¹⁰ (herefter benævnt "beslutningen af 9. april 1997"), hvori det fastsloges, at punktafgiftsned sættelsen på methylestere af vegetabiliske olier og ETBE udgjorde en form for statsstøtte, der var forenelig med det indre marked. Beslutningen fra 1997 præciserede, at den pågældende ordning havde karakter af et pilotprojekt.
- (9) Den franske punktafgiftsdifferentieringslovgivning fra 1997 (herefter benævnt "1997-loven") er ikke tidsbegrænset. Den indbefatter, at de franske myndigheder udsteder en godkendelse, der efterfølgende giver en godkendt oplagshaver, der forestår blandingen af biobrændstoffer og mineralolier, mulighed for at få nedslag i punktafgiften. Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på enten 3 eller 9 år, som løber fra udstedelsesdatoen.

³ EFT L 235 af 18.9.1993, s. 41.

⁴ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 53.

⁵ EFT L 79 af 25.10.2000, s. 1.

⁶ KOM(97) 599 af 26.11.1997.

⁷ KOM(2000) 769 af 29.11.2000.

⁸ KOM(97) 30 af 12.3.1997.

⁹ KOM(2001) 547 af 7.11.2001.

¹⁰ Brev SG (97) D/3266 af 28. april 1997.

(10) Detaljer fra 1997-loven findes i nedenstående skema:

	Fælles elementer	Methylestere af vegetabiliske olier	Ethylalkoholderivater
Antal godkendte producenter	Afhænger af, hvor mange godkendelsesansøgninger, undersøgelsesudvalget mener at kunne acceptere	5 produktionsenheder godkendt	3 produktionsenheder godkendt
Afgiftsreduktion pr. producent	Afhænger af den godkendte mængde	35,06 EUR (230 FRF) /hl eller 396,64 EUR (2601,8 FRF) /t	50,23 EUR (329,5 FRF) /hl eller 297,35 EUR (1950,5 FRF) /t
Beregnet årlig budgetudgift		Foreslået mængde: 350 000 t i forbindelse med første indkaldelse af forslag i 1997, dvs. et loft på 911 mio. FRF. Udstedte godkendelser for en mængde på 317 500 t; maksimal årlig udgift på 826 mio. FRF.	Foreslået mængde: 270 000 t ETBE i forbindelse med første indkaldelse af forslag i 1997, dvs. et loft på 527 mio. FRF. Udstedte godkendelser for en mængde på 219 000 t; maksimal årlig udgift på 427 mio. FRF.

(11) 1997-loven respekterer mindstesatserne i artikel 3, 4 og 5 i Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier¹¹, sådan som det fremgår af nedenstående skema:

	Methylestere af vegetabiliske olier	Methylestere af vegetabiliske olier	Ethylalkoholderivater
Anvendelse	i dieselolie (5%)	i fyringsolie (5%)	i blyfri superbenzin (15%) :
Fællesskabets mindstesats	245 EUR/1000 l	18 EUR/1000 l	287 EUR/1000 l
Faktisk anvendt punktafgiftssats for blandingen	2436,8 FRF/1000 l 371,8 EUR/1000 l	245,0 FRF/1000 l 37,4 EUR/1000 l	3352,0 FRF/1000 l 511 EUR/1000 l

(12) Når biobrændstoffer ankommer til olieanlæg under toldkontrol (oplagrings- eller produktionsafgiftsoplæg), hvor de indarbejdes i olieprodukter, udleveres der til den pågældende producent et fritagelsesbevis på et beløb, der svarer til den modtagne mængde ganget fritagelsessatsen. Disse beviser overføres herefter til angivelserne om overgang til fri omsætning for olieprodukter.

(13) Når blandingen foretages i en anden medlemsstat end Frankrig, er det anført i produktets ledsagedokument, hvilket biobrændstof det pågældende olieprodukt indeholder. Når punktafgiften opkræves i Frankrig, udleveres der et fritagelsesbevis for et beløb svarende til den mængde biobrændstof, der er indeholdt i olieproduktet ganget med fritagelsessatsen.

(14) Den undtagelsesforanstaltning, der anmodes om tilladelse til at anvende i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF, har samme indhold som loven fra 1997. Den vil

¹¹ EFT L 316 af 31.10.1992, s.19, direktiv senest ændret ved direktiv 94/74/EF.

imidlertid blive ændret, så der tages hensyn til denne beslutning såvel som Kommissionens definitive beslutning vedrørende statsstøttens overensstemmelse med reglerne.

- (15) På grund af de specifikke og helt enestående omstændigheder ved denne sag vil denne beslutning helt ekstraordinært få virkning fra den 1. november 1997 og også omfatte de undtagelsesbestemmelser, der er givet siden 1997-loven trådte i kraft.
- (16) I henhold til beslutningen af 9. april 1997 udgjorde punktafgiftsnedsættelserne for estere af vegetabiliske olier og ETBE en form for statsstøtte, der var forenelig med det fælles marked. I beslutningen understregedes det, at den pågældende ordning havde karakter af et pilotprojekt og derfor var omfattet af artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF, som giver mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende afgiftsfritagelse eller -lempelse for mineralolier i forbindelse med pilotprojekter vedrørende teknologisk udvikling af mindre forurenende produkter, navnlig i forbindelse med brændsel fremstillet ud fra fornyelige ressourcer. Man anså det derfor ikke for nødvendigt specifikt at træffe beslutning om tilladelse til punktafgiftsdifferentiering med udgangspunkt i artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. De økonomiske aktører, der har opnået punktafgiftsnedsættelse i henhold til 1997-loven kan derfor med udgangspunkt i de nationale og fællesskabsmæssige bestemmelser, nævnt under betragtning 5, anses for at have handlet i god tro.
- (17) Ved dom af 27. september 2000 i sag T-184/97, BP Chemicals mod Kommissionen¹², annullerede Retten i Første Instans delvist beslutningen af 9. april 1997 hvad angår ETBE.
- (18) Sagen vedrørte en anmodning om annullering af beslutningen af 9. april 1997, som BP Chemicals, der er den førende europæiske producent af syntetisk ethanol, havde indgivet. Domstolen afviste kæremålet mod 1997-beslutningen for den del, der vedrørte estere. Domstolen konkluderede, at foranstaltningerne vedrørende estere ikke medførte en gennemgribende ændring af sagsøgerens juridiske stilling og dermed ikke påvirkede virksomhedens interesser. Hvad angår foranstaltningerne vedrørende ETBE, anførte Domstolen, at Kommissionen havde overtrådt artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF ved at træffe beslutning om at den omstridte ordning kunne betragtes som et pilotprojekt i nævnte bestemmelses forstand. Domstolen konkluderede, at Kommissionen ved at overtræde artikel 8, stk. 2., litra d), i direktiv 92/81/EØF havde overskredet de beføjelser, som traktatens artikel 93, stk. 3, udstyrer den med.
- (19) I præmis 78 præciserer Retten i Første Instans, at der ikke er noget i vejen for, at ordninger om afgiftslempelse, der har til formål at sikre, at biobrændstoffer får større udbredelse på markedet, kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 8, stk. 4, i direktiv 92/81/EØF. Domstolen mente således ikke, at fritagelsen var ulovlig af substansmæssige årsager, men at det ville være nødvendigt at benytte proceduren i artikel 8, stk. 4, i ovennævnte direktiv i forbindelse med gennemførelsen.
- (20) Annulleringen af Kommissionens beslutning fra 1997, hvad ETBE-delen angår, medfører således, at man for denne del af sagen, juridisk set er tilbage til tidspunktet før vedtagelsen af den annullerede beslutning, dvs. i 1997.

¹² Endnu ikke offentliggjort i samlingen.

- (21) Selv om Rettens dom af 20. september ikke vedrører estere, fordi denne del af klagemålet måtte afvises, er det ikke desto mindre en logisk konsekvens af ovennævnte dom, at foranstaltningerne vedrørende estere ikke kan betragtes som værende en del af et pilotprojekt, som defineret i artikel 8, stk. 2, litra d), i direktiv 92/81/EØF. De franske myndigheders anmodning er derfor en logisk konsekvens af den delvise annullering af Kommissionens beslutning af 9. april 1997 for så vidt som den udstyrer fritagelsen med de korrekte proceduremæssige rammer.
- (22) Som følge af Rettens dom, indledte Kommissionen proceduren under artikel 88, stk. 2, i traktaten, vedrørende støtten C 64/2000 i sagen om biobrændstoffers anvendelse i Frankrig¹³ den 29. november 2000 vedrørende ETBE-delen. Den i den forbindelse foretagne undersøgelse vedrører den franske lovgivning på området siden dennes ikrafttræden den 1. november 1997.
- (23) Der kan ikke gives tilladelse til fritagelsesforanstaltninger, der ikke er tidsbegrænsede. Endvidere er en periode på 6 år i det foreliggende tilfælde hvad de økonomiske betingelser angår tilstrækkeligt til, at der kan udarbejdes investeringsplaner inden for området. Endvidere må en periode på maksimalt 6 år for de individuelle fritagelsesbestemmelser at regne fra udstedelsesdatoen anses for at være passende for biobrændstofproduktionsenhederne. De franske myndigheder skal have udstedt godkendelse til biobrændstofproducentenhederne senest den 31. december 2003.
- (24) Konkurrenceforvridningen bør begrænses, og produktionen og distributionen af biobrændstoffer bør stimuleres gennem nedsættelse af kostprisen, bl.a. ved at iværksætte ordninger for punktafgiftslempelser, der er tilpasset udviklingen i råvarepriserne.
- (25) Kommissionen gennemgår med mellemrum fritagelser og lempelser med henblik på at sikre, at de ikke virker konkurrenceforvridende, at de ikke hæmmer det indre marked, og at de fortsat er forenelige med Fællesskabets miljø-, energi- og transportpolitik -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Frankrig bemyndiges til at udstede godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for brændstofblandingen "benzin/ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse".
2. Frankrig bemyndiges til at udstede godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for brændstofblandingen "dieselolie/methylestere af vegetabiliske olier".
3. For at gennemføre en nedsættelse af punktafgiften for blandinger indeholdende methylestere af vegetabiliske olier og ethylalkoholderivater, der anvendes som brændstof i medfør af direktiv 92/81/EØF, skal de franske myndigheder udstede godkendelser til de berørte producenter senest den 31. december 2003.

Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt 6 år, som løber fra

¹³ EFT C 60 af 24.2.2001, s. 4.

udstedelsesdatoen.

Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb, men uden mulighed for forlængelse.

4. Punktafgiftsnedsættelserne må ikke overstige 35,06 EUR/hl eller 396,64 EUR/t hvad angår methylestere af vegetabiliske olier og 50,23 EUR/hl eller 297,35 EUR/t hvad angår ethylalkoholderivater, der anvendes i de blandinger, der er nævnt i stk. 1.
5. Punktafgiftssatserne for de i stk. 1 nævnte blandinger skal overholde bestemmelserne i direktiv 92/82/EØF, navnlig minimumssatserne i artikel 4 og 5.

Artikel 2

1. Frankrig bemyndiges til at udstede godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for brændstoffblandingen "fyringsolie/methylestere af vegetabiliske olier".
2. For at gennemføre en nedsættelse af punktafgiften for blandinger indeholdende methylestere af vegetabiliske olier der anvendes som brændstof i medfør af direktiv 92/81/EØF, skal de franske myndigheder udstede godkendelser til de berørte biobrændstofproducenter senest den 31. december 2003

Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt 6 år, som løber fra udstedelsesdatoen.

Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb, men uden mulighed for forlængelse.

3. Punktafgiftsnedsættelserne må ikke overstige 35,06 EUR/hl eller 396,64 EUR/t for methylestere af vegetabiliske olier, der anvendes i de blandinger, der er defineret i stk. 1.
4. Punktafgiftssatserne for de i stk. 1 nævnte blandinger skal overholde bestemmelserne i direktiv 92/82/EØF, særlig minimumssatserne i artikel 3.

Artikel 3

Punktafgiftsnedsættelserne tilpasses udviklingen i råvarepriserne, således at nedsættelserne ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer.

Artikel 4

Beslutningen får virkning pr. 1. november 1997.

Den udløber den 31. december 2003.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*